

ПРИТУРКА

КЪМЪ

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖТСТВЕНЪ ДЕНЪ

Абонаментътъ е винаги годишенъ и е: За България 500 лева, за странство 600 лева.

Абонаментътъ започва отъ 1 априлъ и се внася въ предплатата.

Обявления, опредѣления, решения и призовки отъ сѣдебнитѣ учреждения, обявления за търгове отъ държавни и общински учреждения, решения на духовни сѣдилища, обявления за изгубени документи отъ частни лица и резолюциитѣ, издадени отъ окръжнитѣ сѣдилища, съ които се обявяватъ търговски фирми въ несѣстоятелностъ, на дума по 150 лева. — Заглавие, дата и подписъ за сжщитѣ на редъ по 10 лева

Търговски обявления: Регистрация на фирми, за търгове и пр. за всѣки 100 думи или частъ отъ 100 думи по 400 лева.

Заглавие, дата и подписъ на редъ за сжщитѣ по 20 лева.

За табеларни публикации, като баланси и пр., на страница по 2000 лева. Тия такси сж за еднократно публикуване, за повече таксата се удвоява, утроява и т. н.

Сумитѣ се внасятъ, въ предплатата, въ Българската народна банка съ вносни листове, отъ които първиятъ екземпляръ се изпраща въ Държавната печатница.

Освобождаватъ се отъ такса: Обявленията за насрочени дѣла и съобщенията на Върховния касационенъ и Административенъ сѣдъ, обявленията и призовкитѣ за дирене отклонилитѣ се, обвинени по углавни дѣла отъ общъ характеръ, обявления за търгове и пр. отъ държавни учреждения, които фигуриратъ въ държавния бюджетъ.

Надвнесени суми, както и ржкописи, не се връщатъ.

Година XLVI

СОФИЯ, сжбота, 16 августъ 1924 год.

Брой 113

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Министерство на вхтр. работи и нар. здраве

ЗАПОВѢДЬ

№ 557

Обявявамъ, че съ I постановление на Министерския съветъ отъ 12 августъ 1924 год., протоколъ № 63, съгласно чл. 5 отъ „Закона за облекчаване продоволствието и за намаляване на сжщпотията“, за Главенъ комисаръ по продоволствието при повѣреното ми министерство, е назначенъ народния представителъ **Коста Николовъ**, който на 7 августъ т. год., е приелъ длъжността.

София, 12 августъ 1924 година.

1—(Д 4600)—1

Министъръ: **Ив. А. Русевъ**

Главно комисарство по продоволствието

ОКРЪЖНО

№ 11

Въ брой 102 на „Държавенъ вестникъ“ отъ 7 августъ 1924 г. е обнародванъ новиятъ Законъ за облекчаване продоволствието и за намаляване на сжщпотията.

По прилагането на закона да се има предъ видъ следното:

1. Грижитѣ за прехраната на населението и за снабдяването му съ предмети отъ първа необходимостъ законътъ предоставя непосредствено и изключително на общинитѣ (чл. 2 отъ закона). Общинскитѣ съвети сж, които трѣбва да преценятъ до кѣде тѣхнитѣ грижи по прехраната трѣбва да се простиратъ и дали изобщо се налагатъ ва тѣхната община нѣкакви особени грижи. Ако общината е въ производителенъ районъ и общинаритѣ могатъ да се прехранатъ безъ особени нѣкакви общи грижи, общинскитѣ съветъ е властенъ да остави гражданитѣ сами да се грижатъ за прехраната си значи. Не е задъл-

жително непременно при всѣка община въ Царството да има особени грижи за прехраната.

2. Но щомъ общинскитѣ съветъ, като е взелъ предъ видъ всички условия на живота въ общината му, е решилъ да организира особени грижи за прехраната на общинаритѣ си, той трѣбва веднага да пристѣпи къмъ образуването на комисарство по прехраната, като за комисаръ си избере лице вѣщо въ търговията, съ организаторски способности, съ инициатива и твърда воля, за да е въ състояние, като замисли една разумна мѣрка, да я приведе въ изпълнение и я завърши съ добри успѣхи. Нека не се забравя, че всичко ще зависи отъ избора на лицето за общински комисаръ; затова законътъ не е стѣсnilъ общинскитѣ съвети въ тоя изборъ — комисарътъ може да бѣде и изъ числото на общинскитѣ съветници. Главното комисарство ще има, разбира се, грижата — да наstoi за смѣняване на единъ общински комисаръ, ако той се укаже негоденъ за възложената му работа.

3. При организиране на общинскитѣ комисарства, да не се изпусчатъ изъ видъ — отъ една страна финансовата мощъ на общината, а отъ друга нейнитѣ нужди. Да нѣма увлечение въ създаването на длъжности за свои хора, а комисарството да се развие само дотолкова, че да не тежи много на общинския бюджетъ, а въ сжщото време да е работоспособно дотолкова, че да върши успѣшно възложената му задача — да обезпечи непрекъснатото снабдяване общинаритѣ съ предмети отъ първа необходимостъ, като даде своевременно изобилини, добροкачествени и евтини продукти. Въ чл. 2 на закона е посочена службата на общинскитѣ комисарства. Тая служба е обширна действително, но тя въ сжщото време зависи и отъ голѣмината на общината. Бедни общини, напримѣръ, могатъ да обезпечатъ прехраната си, като натоварятъ да се занимава съ тоя въпросъ само единъ човѣкъ (комисаръ); други, може би, ще стане необходимо да назначатъ на комисаря и помощници — 1 или 2. Когато пъкъ общинитѣ въ по-голѣмитѣ градове, може би, ще трѣбва да развиятъ комисарствата си до степенъ да възложатъ борбата съ спекулата и снабдяването съ разнитѣ предмети (зърнени храни и брашна, колониятъ, зеленчукъ, топливо и др.) на стѣпни компетентни лица, а даже и на групи отъ лица, като раздѣлятъ комисарството си на **бюра**. Отъ колко бюра да се състои едно комисарство и дали изобщо ще бѣде раздѣ-

леко едно комисарство на бюра, ще зависи отъ преценката и решението на общинския съветъ. При всѣки отделенъ случай впоследствие Главното комисарство ще има да си каже думата. За сега то препоръчва на всички да избѣгватъ бюрократизма и създаването на лишни длѣжности, като въ сѣщото време се знае, че тѣсната организация и икономитѣ сѣ дотолкова, доколкото нѣма да повредятъ на редовното продоволствуване.

4. За улеснение при доставката на предмети отъ първа необходимостъ и за поевтиняване прехраната, законътъ (чл. 4) дава право на градскитѣ общини (а това могатъ да сторятъ и селски общини), когато условията (близостъ, обща гара, обща мелница и др.) позволяватъ да образуватъ сѣдзи (окръжни, районни или общи); тия сѣдзи може да иматъ за задача изцѣло прехраната или снабдяването само съ опредѣлени предмети. Дейността на тия сѣдзи, както и тѣхната управа, се уреждатъ отъ устава (правилици), утвърждавани отъ Главния комисаръ.

5. Общинитѣ трѣбва да издържатъ на свои средства комисарствата си по прехраната. Въ своитѣ бюджети тѣ трѣбва да предвидятъ и оборотни суми за своята продоволствена служба (чл. чл. 2 и 9). Въ краенъ случай, когато една община нѣма средства да обезпечи редовната прехрана на населението си, тя може да получи оборотни средства отъ държавното сѣкровище (чл. 8), но следъ обстоятелствена проверка отъ Главното комисарство за действителнитѣ нужди и за невъзможността да бждатъ задоволени тѣ съ средствата на общината. Както общинскитѣ, така и държавнитѣ средства комисаритѣ трѣбва да изразходватъ изключително за продоволствената служба (чл. 8), като обезпечаватъ тѣхното прибиране и връщане било на общината или на държавата, чрезъ надлежни поръчителства или други гаранции (чл. 2). Разходването и оправдаването на сумитѣ поставени въ разположение на комисаритѣ, както и извършването на продоволственитѣ предприятия ще става не споредъ наредбитѣ на закона за бюджета, отчетността и предприятията, а споредъ обикновеното търговско смѣтководство (чл. 3). Книжката по снабдяване общинитѣ съ държавни оборотни средства, както и договоритѣ, които комисаритѣ сключватъ за продоволствената служба се освобождаватъ отъ гербовъ налогъ и всички други такси и бери (чл. 8).

6. Общинскитѣ комисари иматъ широка инициатива по снабдяване населението съ предмети отъ първа необходимостъ. За да има успѣхъ работата имъ, тѣ трѣбва да започнатъ системно, по предварително обмисленъ и установенъ планъ. Тѣ не трѣбва да се нахвърлятъ изведнажъ на всички предмети, а да се съсредоточаватъ постепенно, и споредъ сезона най-напредъ на най-необходимитѣ — хлѣбъ, топливо — и тогава вече да помислятъ и за останалитѣ потребности. Като се има предъ видъ, че закона за облекчаване продоволствието ще остане въ сила до когато съществува днешното стопанско тежко състояние на Царството, общинскитѣ комисари трѣбва да проявятъ още отъ сега предвидливостъ за бждущитѣ нужди на общинитѣ имъ, за да имъ подготвятъ за идната година ефтини: месо, риба, зеленчукъ, млѣчни произведения, топливо и др. За целта тѣ още отъ сега трѣбва

да помислятъ за уреждането на стопанства и предприятия, или пъкъ да влезатъ въ съглашения и договори съ кооперации, частни дружества или лица, които се занимаватъ съ производство или търговия на предмети отъ първа необходимостъ, като при нужда имъ авансиратъ и нуждитѣ суми (чл. 2). При авансирането на тия суми комисаритѣ да бждатъ особено внимателни: сдѣлжитѣ да се сключватъ съ надеждни хора и паритѣ да се обезпечатъ най-добре.

7. Закона (чл. 2) възлага на общинскитѣ комисари и борбата съ сѣжпотията и спекулата. Макаръ сѣжпотията да е последиствие на много условия (нѣкои извънъ нашата страна, други наши, като последиствие на катастрофалнитѣ войни) не може да се отрече, че тя се подхранва и отъ алчни спекуланти, които използватъ народното бедствие за леко забогатяване. На общинскитѣ комисари препоръчватъ да бждатъ строги къмъ всички (дружества, сдружения, кооперации, частни лица — търговци, мелничари и др.) които укриватъ, унищожаватъ, складираатъ, или се сговарятъ съ цѣль да повишаватъ цѣнитѣ на предмети отъ първа необходимостъ или да ги продаватъ, когато тия цени бждатъ повишени. За всѣки такъвъ случай да съставятъ актове и да ги изпращатъ на надлежнитѣ сѣдилища за наказване виновнитѣ. Също, да упражняватъ надзоръ и върху длѣжностнитѣ лица — провинилитѣ се веднага да предаватъ въ сѣдъ.

8. Главното комисарство по продоволствието по закона нѣма назначение да се грижи непосредствено за прехраната на общинитѣ. Тая грижа лежи изключително на послѣдитѣ. На Главния комисаръ е оставено общото ръководство и надзора надъ дейността на общинскитѣ комисари, за да се достигне единство въ доставката на хранитѣ и всички предмети отъ първа необходимостъ, а сѣмъ да се намали до възможния минимумъ конкуренцията между общинитѣ на пазаря. Главния комисаръ следи свѣтовния и вътрешния нашъ пазаръ и препоръчва мѣрки, или самъ взема такива, за да се гарантира прехраната, намали сѣжпотията или предотврати спекулата.

София, 13 августъ 1924 год.

Министъръ: И. А. Русевъ.

1—(Д 4601)—1

Главенъ комисаръ: К. Николовъ

ОКРЪЖНО

№ 12

Министерството на финанситѣ е издало „Прегледъ на българскитѣ дружества и банки 1922 г. — по сведения на отделението за финансови изучавания при Българската народна банка“ — цена 200 лева.

Тая обемиста книга съдържа данни за всички държавни и частни банки, за всички дружества: промишлени, търговски, селскостопански, риболовни, застрахователни и за всички фабрики, мелници и частни търговски фирми въ Царството.

Общинскитѣ комисари по прехраната ще намератъ въ нея много ценни сведения за подпомагане службата имъ.

София, 14 августъ 1924 г.

1—(Д 4602)—1

Главенъ комисаръ: К. Николовъ